

je njegova skladba napisana za glasovir, a posvećena je njegovoj preminuloj supruzi. Taj Sakačev oproštaj od života nosi naziv *Ariel*. Izvela ga je pianistica Pavica Gvozdić na komemoraciji održanoj u Društvu skladatelja Hrvatske.

Za svoja djela Sakač je dobio više nagrada (Nagradu grada Zagreba, Nagradu »Vladimir Nazor« i nekoliko puta nagradu Jugoslavenske radio-televizije).

Ono što je želio ostvariti u svojim djelima Sakač je zagovarao i pisanom rječju. U svim svojim istupima — radilo se o pisanim člancima ili diskusijama — iznosio je jasne, sređene misli, svakome lako shvatljive.

Svoje studije završio je Sakač 1941. kod Franje Dugana na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Radio je kao profesor Srednje muzičke škole pri

Muzičkoj akademiji u Zagrebu (kasnije Državne muzičke škole), kao dirigent zagrebačkog radio-orkestra, kao urednik ozbiljne glazbe u Radio-Rijeci i Radio-Zagrebu te kratko vrijeme na Fakultetu muzičke umetnosti u Novom Sadu.

Neprocjenljive su Sakačeve zasluge za propagiranje jugoslavenske glazbe: jedan je od osnivača Jugoslavenske muzičke tribine u Opatiji, kojoj je dugo godina bio umjetnički rukovodilac, i osnivač Muzičko-informativnog centra (MIC) u Zagrebu. Njegove organizatorske sposobnosti došle su do punog izražaja i u razdoblju kada je bio predsjednik Društva hrvatskih skladatelja.

Smrt Branimira Sakača velik je gubitak za hrvatsku kulturu.

Nikša NJIRIĆ

Uz glazbeni prilog

Večernja za nedjelje objelodanjena u glazbenom prilogu Sv. Cecilije 1979. br. 3 prva je u nizu Večernji koje je Institut za crkvenu glazbu nakano objelodaniti. Nadamo se da je ljepota napjeva ove vrlo uspjele Večernje bila poticaj voditeljima liturgijskog pjevanja, osobito u sjemenišnim i samostanskim zajednicama, da je stave u svoj liturgijski repertoar.

U glazbenom prilogu ovog broja Sv. Cecilije objelodanjuje se Prva i Druga večernja za nedjelje na napjev gregorijanskog korala. Priređivači su i ovog puta imali u vidu u prvom redu sjemenišne i redovničke zajednice. One su naime prve pozvane da na svečaniji način slave Boga te da prednjače i potiču svojim primjerom takvu vrstu molitve.

Praktične napomene: Za POČETNI STIH I HIRMAN O DOBI ŠTVORČE SVJETLOSTI donesena su dva napjeva što će omogućiti potrebnu raznolikost onima koji budu češće pjevali Večernju. Za PSALME, HVALOSPJEVE I EVANĐEOSKI HVALOSPJEV uzeti su »najpopularniji« starocrkveni načini (VI., VII., VII) što će olakšati samo izvođenje.

Izbor ANTIFONA omogućuje široku mogućnost upotrebe (a voditelji pjevanja moći će na predložene napjeve potpisati tekst antifona i drugih nedjelja).

Večernja je bogoslužni čin za sebe, a može se prikladno uklopiti u slavlje mise. U jednom i drugom obliku ona će znatno obogatiti liturgijski život sjemenišnih, redovničkih i župskih zajednica.